

ва, стърна си дрехата и наче да еѣга тако, що не еѣше възможно да са държи Олинта слѣдъ него.

ПАЗАРА НА ПОМПЕИЦЫТЕ.

ВТОРО СРЪШНЪВАНІЕ.

§ 2.

Не еѣше още обѣдъ, пазара еѣше пълнъ съ челоуѣцы; едни по работите си, а други празни еѣха излезли да си преминѣватъ времето тѣкмо, какъ то е сега оу насъ; тако и жителите на Италийските градове въ оноба време си преминѣваха май сичкіа животъ по оулицыте. Зданіата (къщитѣ) общи, пазара, банитѣ, и сѣщитѣ Капища можеха да вздатъ като исты тѣхни сѣдалища, за които нын не трѣбѣва да са чѣдиме, чи оукраваха съ толкостъ вилѣлѣпіе тѣа мѣста за собраніе; защото отъ една страна имаха пріятность и полза отъ тѣхъ, като отъ свои къща, а отъ друга страна правѣха това за обща сѣита; и во истиннѣ тол пазаръ сочеше едно позорище одѣшевано. Въ пространството на пазара, които еѣ-